

meget stor interesse i at høre, hvorvidt de kommer til at opleve den her forringelse, som det jo vitterlig er for mange familier, at de kommer til at opleve en forringelse.

Ministeren siger: Jamen de har meget forskellige forhold. Men ligegyldigt, hvilke forhold de har, vil det her betyde, at de, der bliver ramt af den her besparelse, får mindre, end de har i dag, for der bliver jo ikke lavet om på nogen af de andre ordninger, så der kan kompenseres for det tab, de har på det her forslag.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er ingen af de nuværende modtagere, der bliver berørt af det her lovforslag. Det er det ene.

Det andet er, at der laves en indfasningsordning, sådan at det her først er fuldt indfaset den 1. januar 2009. Det vil sige, at det virkelig giver husstandene mulighed for at indrette sig på de nye vilkår.

Det tredje, jeg vil sige, er, at vi flytter aldersgrænsen fra i dag 23 år til 18 år, fordi vi synes, det er rimeligt, for dermed kommer aldersgrænsen i overensstemmelse med den aldersgrænse, vi i øvrigt bruger i mange andre sammenhænge.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er jo meget fair og ærligt, når ministeren siger, at man her har haft det udgangspunkt fra ministerens side, at man ønsker at have en mere ensartet aldersgrænse set i forhold til, hvad 18-årige i øvrigt giver af støttemuligheder. Fair nok.

Men er det ikke netop en socialministers fornemste opgave – jeg mener sådan set også, det er regeringens opgave – altid, når man overvejer at gå fra et system til et andet, at sige: Hvad bliver konsekvensen af det her? Er det ikke regeringens pligt? Er det ikke en socialministers fornemste opgave?

Når man så konstaterer, jamen hov, det medfører altså lige pludselig en meget stor ubehagelig konsekvens, er det så ikke en hån mod de her mennesker, som slider og slæber hver dag for at få økonomien til at hænge sammen, som slider og slæber for at give deres børn en uddannelse og for at kunne tilbyde dem at bo hjemme for at få økonomien til at hænge sammen, at man så siger: Vi har ikke villet kigge på konsekvenserne, vi har bare kigget på, at det her ser mere strømlinet ud?

Er det ikke en socialministers fornemste opgave også at tage konsekvenserne med ind i be-

regningerne, så man ikke kommer til at ramme lige nøjagtig dem, der er allerdårligst stillede?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, jeg har en forpligtelse til at se på, om reglerne er rimelige, som de er. Derfor bør man gøre sig nogle overvejelser om, hvad aldersgrænsen så skal være. Der kan jeg fuldt ud forsvare, at det netop er 18 år, og som tidligere sagt har man jo rigtig mange muligheder for at indrette sig på de nye regler, qua der er lavet en lang indfasningsperiode.

Ud over det med aldersgrænsen vil jeg også fastslå, at når man er blevet 18 år og så bør betragtes som voksen, har man også mulighed for at bidrage til indkomsten i husstanden qua, man enten har en arbejdsindkomst eller en SU eller en kontanthjælp. Derfor synes jeg faktisk, det er rimeligt at stille det krav, at man så også skal bidrage til husstandens samlede indkomst.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Men SU'en bliver jo ikke højere på baggrund af det her forslag. Kontanthjælpen bliver ikke højere på baggrund af det her forslag. Så det, ministeren giver af svar til de her mennesker – omkring 15.000 – som man har beregnet vil blive berørt af det her, er, at bare det bliver strømlinet, så gør det ikke noget, at der er nogle, der bliver berørt.

Er ministeren ikke klar over, at der er en god grund til, at vi i dag har et boligstøttesystem, som ikke er det smukkeste, for det er egentlig lidt af et kludetæppe, som er skruet sammen af mange forskellige ordninger, netop for at kunne tilgodese de forskellige menneskers særlige behov, så vi kan sikre dem, at de har en god, sund bolig?

Er ministeren ikke klar over – eller er det så længe siden, ministeren har oplevet ganske almindelige, trængte børnefamiliers situation med en lav indkomst – at man for længst sat sig ned og fundet ud af: Hvordan vil økonomien være til foråret, når børnene starter på en uddannelse? Hvad har vi mulighed for samlet set at have? Set i forhold til det, bliver det her nu med et meget kort varsel beskåret – bevares, det er kun 25 pct. – men næste år bliver det 50 pct. Det vil sige, at det eneste, familierne kan se, er, at mere og mere undergraver de her familiers mulighed for at give de unge deres uddannelse? Det er da